

Σχολικό έτος : 2012 – 2013

Θέμα : Θρησκεία και αθλητισμός

Τμήμα : Α' 1

Ομάδα:

1. Αδαμόπουλος Δημήτρης
2. Μικρώνης Ευρυβιάδης
3. Μπαλασόπουλος Νίκος
4. Μπελεσιώτης Παναγιώτης
5. Μποζίκας Γιώργος

Σχολικό έτος: 2012-13

Β' τετράμηνο

Υπεύθυνοι καθηγητές : Κος Γ. Παυλάκης - Κα Μ. Μιχαλοπούλου

Ερευνητικό Υποερώτημα : Διαφορές αρχαίων και σύγχρονων Ολυμπιακών αγωνισμάτων.

Περιεχόμενα

- 1) Περίληψη
- 2) Εισαγωγή
- 3) Κυρίως μέρος
 - α) Κλασσικός αθλητισμός-Στίβος
 - β) Πυγμαχία
 - γ) Πάλη
 - δ) Πένταθλο
 - στ) Παγκράτιο
 - ζ) Ιππασία
- 4) Γενικές πληροφορίες ορισμένων άλλων αθλημάτων
- 5) Πηγές-Βιβλιογραφία

Περίληψη

Κατά τη μελέτη μας πάνω στο αντικείμενο των Ολυμπιακών αγώνων, καθώς και στα αγωνίσματα που λάμβαναν χώρα τότε και σήμερα, διαπιστώσαμε πως το ολυμπιακό πνεύμα έχει υποστεί πολλές αλλαγές. Αυτό πιθανώς οφείλεται στην πρόοδο της τεχνολογίας, των επιστημών καθώς και του ίδιου του ανθρώπου. Όσον αφορά τα αγωνίσματα βλέπουμε πως λίγα είναι αυτά που έχουν εξαφανιστεί τη σημερινή εποχή, αλλά αρκετά αυτά που έχουν παραλλαχτεί. Τέλος βλέπουμε πως στα τότε αγωνίσματα ήταν δεκτός και ο σοβαρός τραυματισμός του αντιπάλου ενώ σήμερα όχι, ενώ έχουμε και βαθμιαία εισαγωγή της τεχνολογίας (ειδικά όργανα) , τα οποία τότε απουσίαζαν σχεδόν ολοκληρωτικά.

Εισαγωγή

Πιο συγκεκριμένα ασχοληθήκαμε με τις διαφορές των αρχαίων και σύγχρονων Ολυμπιακών αγωνισμάτων. Διαπιστώσαμε πως τα αγωνίσματα που επιβιώνουν μέχρι και σήμερα , έστω και με μικρές διαφοροποιήσεις είναι τα εξής :

- Στίβος-Κλασσικός αθλητισμός
- Πυγμαχία
- Πάλη
- Πένταθλο
- Παγκράτιο
- Ιππασία
- Άρση βαρών

Παρατηρούμε επίσης ότι κάποια αθλήματα του στίβου παραμένουν अपαράλλαχτα ακόμα και σήμερα. Αυτά είναι τα εξής :

- Ακόντιο
- Σφαίρα
- Δίσκος.

Στίβος-Κλασσικός αθλητισμός :

Τα αγωνίσματα του στίβου είναι η παλαιότερη μορφή οργανωμένου αθλήματος. Είναι συνδεδεμένα με τις πιο απλές φυσικές δραστηριότητες, όπως το τρέξιμο, η ρίψη μιας πέτρας ή το πέρασμα ενός εμποδίου. Κάποια στιγμή πήραν τη μορφή αγωνίσματος κι έγιναν αγωνίσματα δρόμων αρχικά και στη συνέχεια αλμάτων και ρίψεων.

Αρχαίοι Ο.Α.:

Το τρέξιμο περιλάμβανε 4 αθλήματα, το Στάδιον, το Δίαυλο, το Δόλιχο και τον Οπλιτόδρομο.

1. Στάδιον: Οι αθλητές έτρεχαν όλο το γήπεδο, περίπου 200 μέτρα.
2. Δίαυλος: Οι αθλητές έτρεχαν δύο φορές το γήπεδο, περίπου 400 μέτρα.
3. Δόλιχος: Οι αθλητές έτρεχαν 24 φορές το γήπεδο, περίπου 5.000 μέτρα.
4. Οπλιτόδρομος: Οι αθλητές έτρεχαν δύο φορές το γήπεδο φορώντας τον πλήρη στρατιωτικό εξοπλισμό τους.

Σύγχρονοι Ο.Α.:

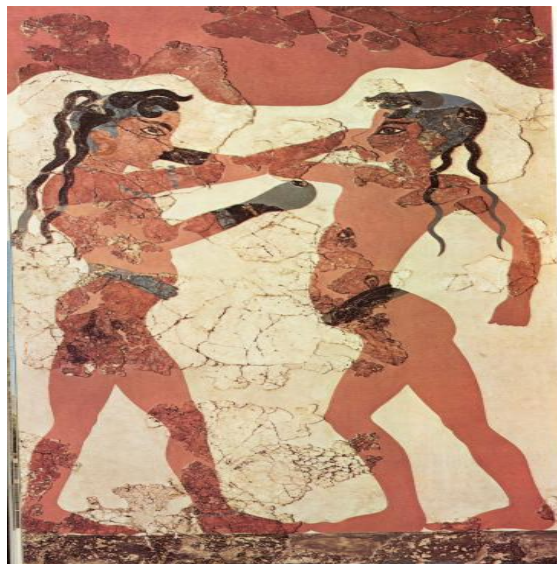
13 αγωνίσματα περιλαμβάνονται στους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες.

1. Σπριντ ή αγώνες ταχύτητας. Περιλαμβάνει 100μ., 200μ., 400μ., 4Χ100 και 4Χ400.
2. Μέσης απόστασης. Περιλαμβάνει 800μ. και 1.500μ.
3. Μεγάλης απόστασης. Περιλαμβάνει 5.000μ., 10.000μ. και τον μαραθώνιο.

4. Άλλοι τύποι. Περιλαμβάνει 110μ. μετ' εμποδίων, 400μ. μετ' εμποδίων και 3.000μ. στιπλ.
5. Άλλα αθλήματα του στίβου που αναβιώνουν απaráλλαχτα ακόμα και σήμερα είναι :
- α) Το ακόντιο β) Η σφαίρα και γ) Ο δίσκος

Πυγμαχία

Η καταγωγή της, σύμφωνα με τη τοιχογραφία των δύο νεαρών πυγμάχων της Σαντορίνης, χρονολογείται στην Ελληνική προϊστορία. Στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες εντάχθηκε το 668π.Χ. ενώ στο πρόγραμμα των σύγχρονων το 1904, στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σεντ Λούις .

Αρχαίοι Ο.Α. :

- Δεν υπήρχαν κατηγορίες κιλών, ούτε περιορισμός χρόνου.
- Φορούσαν δέρμα στους καρπούς αφήνοντας ελεύθερα τα δάχτυλα.
- Ο αγώνας έληγε με την εγκατάλειψη τους ενός εκ των δύο αθλητών.
- Ο αντίπαλος μπορούσε να χτυπηθεί ακόμη κι αν βρισκόταν ξαπλωμένος στο έδαφος.

Σύγχρονοι Ο.Α. :

- Δέκα κατηγορίες βάρους, τρεις γύροι σε κάθε αγώνα.
- Οι αθλητές φοράνε ειδικά γάντια.
- 7 τρόποι για να νικήσει ένας αθλητής.
- Απαγορεύεται να χτυπάς τον αντίπαλο όταν είναι στο έδαφος. Αν το κάνεις, αποκλείεσαι.

Πάλη

Από τα σπουδαιότερα αγωνίσματα της αρχαιότητας, η πάλη προκαλούσε το ενδιαφέρον του κόσμου και ο νικητής γίνονταν αντικείμενο θαυμασμού. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες της αρχαιότητας η πάλη κατείχε την υψηλότερη βαθμίδα, τους δε ολυμπιονίκες του αγωνίσματος τους εκτιμούσαν ιδιαίτερα οι Έλληνες, ο Πίνδαρος και άλλοι ποιητές τους εξυμνούσαν και τους λάτρευαν σαν ημίθεους .

Αρχαίοι Ο.Α.:

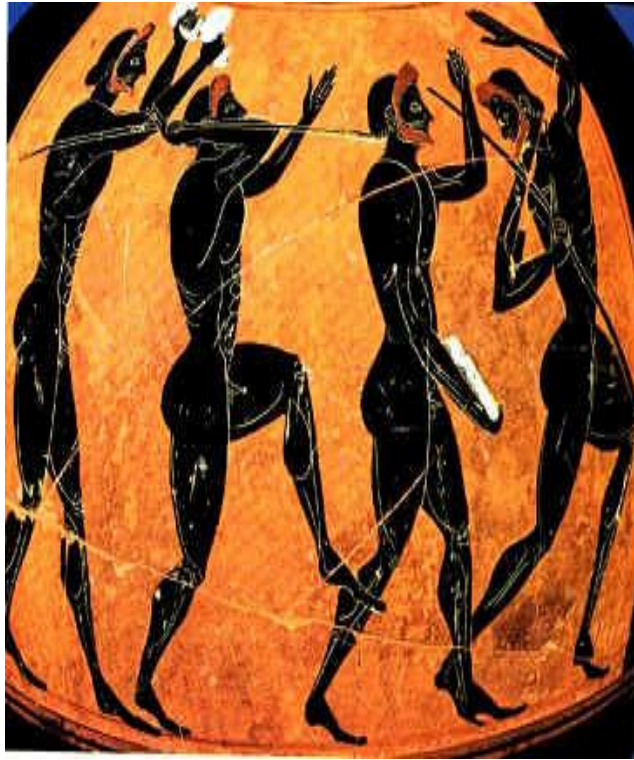
- Για να νικήσει κάποιος έπρεπε να ρίξει τον αντίπαλο στο έδαφος 3 φορές.
- Επιτρεπόταν να σπάσεις τα δάχτυλα του αντιπάλου.

Σύγχρονοι Ο.Α.:

- Για να νικήσει κάποιος πρέπει να ρίξει με την πλάτη στο έδαφος τον αντίπαλο.
- Χάνεις πόντους για μη επιτρεπτές πράξεις ή γί' άρνηση στην πάλη.

Πένταθλο

Το αρχαίο πένταθλο ήταν σύνθετο αγώνισμα και αποτελούνταν από δύο κατηγορίες αγωνισμάτων, τα ελαφρά και τα βαριά. Τα ελαφρά αγωνίσματα του πεντάθλου ήταν το άλμα, ο δρόμος (στάδιο) και το ακόντιο, ενώ τα βαριά ήταν ο δίσκος και η πάλη.

Αρχαίοι Ο.Α.:

Περιλάμβανε τα εξής αθλήματα:

- Δισκοβολία
- Ακοντισμός
- Άλμα εις μήκος
- Τρέξιμο 200μ.
- Πάλη

Σύγχρονοι Ο.Α.:

Περιλαμβάνει τα εξής αθλήματα:

- Ξιφασκία
- Κολύμβηση
- Ιππασία
- Σκοποβολή
- Ανώμαλος Δρόμος.

Παγκράτιο

Ήταν ένα αγώνισμα των αρχαίων Ελλήνων, ένας συνδυασμός πάλης και πυγμαχίας χωρίς ιμάντες . Το άθλημα αυτό, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και πολεμική τέχνη. Ήταν θεαματικό και δημοφιλές , αλλά και επικίνδυνο, αφού είχε ως αποτέλεσμα πολλές φορές ως και το θάνατο του ενός των αντιπάλων .

Αρχαίοι Ο.Α.:

Ένας συνδυασμός πυγμαχίας και πάλης χωρίς κανόνες.

Σύγχρονοι Ο.Α.:

Δεν υπάρχει το άθλημα , ότι πιο κοντινό σε αυτό είναι το τζούντο και το ται κβο ντό.

Ιππασία :

Τα ιππικά αγωνίσματα εμφανίσθηκαν στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες το 648π.Χ. υπό τη μορφή αγώνων ταχύτητας με άμαξες (αρματοδρομίες) και με αναβάτη (ιπποδρομία τελείων κελητών). Στους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες, για πρώτη φορά διεξάγονται το 1912 στη Στοκχόλμη.

Ενόργανη γυμναστική :

Ο όρος γυμναστική συνδέεται με το επίθετο «γυμνός» και με το «γυμνάσιο», που δηλώνει το χώρο που οι αθλητές, της αρχαιότητας, ασκούσαν γυμνοί. Οι «κυβιστήρες» και οι «κυβιστρίδες» (ακροβάτες) της αρχαιότητας, ήταν οι πρώτοι αθλητές ακροβατικής γυμναστικής. Βέβαια από τότε μέχρι σήμερα η γυμναστική έχει καλλιεργηθεί και αναπτυχθεί.

Ρυθμική :

Η ρυθμική δεν ήταν αγώνισμα της αρχαιότητας. Ίσως όμως, να έχουν κάποια σχέση με παιγνίδια που παίζονταν τότε, η μπάλα, το στεφάνι και το σχοινάκι.

Με τη μπάλα, τη σφαίρα, έπαιζαν πολλά παιγνίδια, ομαδικά και ατομικά. Την πετούσαν ψηλά ή την κτυπούσαν στο έδαφος κ.τ.λ. Με το στεφάνι, τον κρίκο, έπαιζαν ένα παιγνίδι που το ονόμαζαν « κρικηλασία». Το σχοινάκι ήταν ακόμη ένα παιγνίδι που έπαιζαν. Τη μπάλα και το τροχό, κυρίως, τα χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες στις παλαιότερες, για γυμναστικές ασκήσεις.

Τένις (αντισφαίριση) :

Η αντισφαίριση, όπως και πολλά άλλα παιγνίδια με μπάλα, έχει τις ρίζες της στην αρχαία Ελλάδα. Κατάγεται από την αρχαία σφαιριστική, (5^{ος} αιώνας π.Χ.), που παιζόταν με μια μεγάλη ελαφριά

μπάλα και όπου τα χτυπήματα γίνονταν με τη γροθιά ή τον ώμο. Αργότερα, οι παίκτες στερέωναν με θηλιές στον πήχη του χεριού ένα τετράγωνο σανίδι και προσπαθούσαν με διάφορα χτυπήματα να πετύχουν τη μπάλα στον αέρα.

Μπάντμιντον (αντιπτέριση) :

Το μπάντμιντον έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα. Ανάλογα παιχνίδια που μπορούν να χαρακτηριστούν πρόδρομοι του αθλήματος έπαιζαν οι αρχαίοι Έλληνες, οι Κινέζοι, οι Ιάπωνες, οι Ινδοί και άλλοι λαοί. Στη σημερινή του όμως μορφή παίζονταν από Βρετανούς αξιωματούχους στην Ινδία στις αρχές του 18^{ου} αιώνα.

Ποδόσφαιρο :

Οι ρίζες του χάνονται στα βάθη της ιστορίας αφού Κινέζοι, Ιάπωνες, Αιγύπτιοι, Έλληνες, Βρετανοί και Ρωμαίοι έπαιζαν στην αρχαιότητα ένα είδος παιχνιδιού που μπορεί να θεωρηθεί πρόδρομος του σύγχρονου ποδοσφαίρου.

Ξιφασκία :

Η ξιφασκία σαν άθλημα υπάρχει εδώ και 3.500 χρόνια. Ήταν γνωστή στην αρχαία Αίγυπτο, στη Κίνα, στις Ινδίες αλλά και στην Ελλάδα. Οι Αθηναίοι θεωρούσαν τους Αρκάδες εφευρέτες της οπλομαχίας, ενώ ο Όμηρος αφιερώνει δύο από τις ραψωδίες του στις μονομαχίες του Μενέλαου με τον Πάρη και του Έκτορα με τον Αίαντα.

Σκοποβολή :

Η σκοποβολή, με διαφορετική μορφή και σκοπό, αναπτύχθηκε από τα προϊστορικά ακόμα χρόνια, μέσα από τη προσπάθεια του ανθρώπου να κυνηγήσει θηράματα για να εξασφαλίσει την τροφή του ή για να προστατευτεί από τους εχθρούς του. Οι αρχαίοι Έλληνες οργάνωναν αγώνες σκοποβολής με περιστέρια, για να αποδώσουν τιμές στους θεούς. Μαρτυρίες δείχνουν ότι Ινδοί, Πέρσες, Σλάβοι, Κέλτες, και οι Γερμανοί πραγματοποιούσαν παρόμοιες θρησκευτικές ιεροτελεστίες το 10ο αιώνα. Αργότερα η ανακάλυψη της πυρίτιδας οδήγησε στην ανάπτυξη των πυροβόλων όπλων με αποτέλεσμα τη σημαντική εξέλιξη του αθλήματος.

Τοξοβολία :

Για αιώνες το τόξο ήταν από τα κυριότερα εργαλεία για το κυνήγι και τον πόλεμο. Στην Ιλιάδα οι θεοί του Ολύμπου επιβάλλουν τη θέλησή τους με το τόξο και τα βέλη τους. Στην Οδύσσεια, ο Όμηρος περιγράφει αγώνα τοξοβολίας ανάμεσα στον Οδυσσέα και τους μνηστήρες. Αμέτρητοι οι τοξότες που μνημονεύονται μεταξύ ιστορίας και μύθου

Κολύμβηση :

Η κολύμβηση στη αρχαιότητα αποτέλεσε μέσο φυσικής άσκησης και ψυχαγωγίας. Όπως μαρτυρούν οι αμφορείς και οι τοιχογραφίες του 1.600 π.Χ. οι Έλληνες ήταν ιδιαίτερα εξοικειωμένοι με τη κολυμβητική τέχνη. Πάνω σε αργυρό «ρητό» των Μυκηνών απεικονίζονται κολυμβητές του προσθίου και του ελευθέρου. Στην Οδύσσεια ο Όμηρος εξυμνεί τις κολυμβητικές ικανότητες του Οδυσσέα που όταν βυθίστηκε το πλοίο του, κατάφερε κολυμπώντας να φτάσει στο νησί των Φαιάκων.

Καταδύσεις :

Οι καταδύσεις είναι γνωστές από την αρχαιότητα, οπού σύμφωνα με τις υπάρχουσες μαρτυρίες παραστάσεις «καταδυτών» εντοπίζονται πάνω σε βράχους.

Χάντμπολ (χειροσφαίριση) :

Αναφορές από την Οδύσσεια του Όμηρου μαρτυρούν για ένα παιγνίδι που παίζονταν στο νησί των Φαιάκων, παρόμοιο με το σημερινό χάντμπολ. Στα τείχη της Ακρόπολης των Αθηνών απεικονίζεται το άθλημα σε μια πλάκα που χρονολογείται γύρο στα 600π.Χ.

Χόκεϊ επί χόρτου :

Από ένα αρχαίο Ελληνικό ανάγλυφο αντλούμε πληροφορίες για ένα παιγνίδι που παιζόταν με κυρτά ραβδιά, σε σχήμα κεράτων, και

ονομάζονταν «κερητίζειν». Πιθανότατα να είναι μακρινός πρόγονος του σημερινού χόκεϊ. Οι ρίζες του όμως φτάνουν και πιο παλιά, στην αρχαία Αίγυπτο.

Πηγές-Βιβλιογραφία

- <http://grmath.phpnet.us>
- <http://stardust30.wordpress.com>
- <http://www.fa3.gr>
- <http://www.fhw.gr>
- <http://el.wikipedia.org>
- ΣΩΤΗΡΗΣ Γ. ΓΙΑΤΣΗΣ, ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΟ Θεσσαλονίκη 1985
ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ 1982